

[Niels Mørk.]

at forbedre og forenkle lovforslaget. Dette er i nogen grad lykkedes; det fremgår af de ændringsforslag, som der er opnået enighed om i udvalget. Men vi er efter vor opfattelse ikke nået langt nok, og derfor har socialdemokratiet og SF stillet en række ændringsforslag, som jeg senere skal vende tilbage til.

Mit parti er tilfreds med, at vore synspunkter vedrørende valgfrihed mellem A- og B-grupper er slået igennem. Ved at stoppe for denne adgang, således som det fremgår af ændringsforslag nr. 3, undgår vi faren for en diskrimination af den store A-gruppe.

I forbindelse med denne ændring skal problemet om en ophævelse af indtægtsgrænserne og nedsættelse af det udvalg, der skal undersøge mulighederne herfor, da også ses. Jeg skal ikke lægge skjul på, at mit parti helst havde set, at man fra det tidspunkt, da den nye obligatoriske sygesikring træder i kraft, samtidig havde gennemført enhedsordningen, hvor indtægtsgrænserne var afskaffet og alle blev ligestillet under sygdom.

For en ordens skyld må jeg understrege, at mit parti ikke kan gå ind for en refusionsordning, når grænserne ophæves. Vort sigte er at give hele befolkningen samme status, som A-medlemmerne har i dag, således at der ikke bliver penge mellem læge og patient. Under den nuværende sygeforsikringsordning er der gode grunde til at bevare indtægtsgrænserne, men det er der ikke under den nye obligatoriske skattefinansierede sygesikringsordning.

Jeg vil gerne fremhæve, at under udvalgsarbejdet er Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening nået frem til en aftale, som kort sagt betyder, at visse opgaver, som efter lovforslaget var tillagt amtskommunerne, nu overføres til primærkommunerne. Det drejer sig om en række af de opgaver, hvor der bliver tale om en kontakt mellem den enkelte borger og forvaltningen, f. eks. administrationen af begravelseshjælpen og de tilfælde, hvor der er tale om refusion af udgifter, som forlods er afholdt af borgerne.

Principielt mener jeg, at det er en god ting, der her er opnået; man lægger herved store dele af forvaltningen så nær den enkelte borger, som det er muligt. Man burde vel nok være gået endnu længere og have

lagt alle opgaverne ud i primærkommunerne; det ville have været mere i overensstemmelse med det såkaldte enstrengede system.

Angående ændringsforslag nr. 38, som vedrører sygekassernes formuer, vil jeg gerne sige, at det jo ikke har manglet på forslag til anvendelse af sygekassernes opsparede midler. Mange har følt sig kaldet og vist stor interesse for at få fat i denne arv efter sygekasserne. Den aftale, som de danske sygekasser har indgået med socialministeren, anser jeg efter omstændighederne som den for befolkningen bedste ordning. Ud over de samfundsmæssige opgaver, fonden skal støtte, sikres gennem fonden fratrådte funktionærer og deres eventuelle efterladte. Det er en forpligtelse, der må opfyldes, fordi en hel del af sygekassernes funktionærer har et tilsagn om efterløn, der ikke er sikret gennem pensionsopsparingen eller kun delvis sikret gennem opsparingen.

I øvrigt er jeg overbevist om, at den lov, der her er tale om, samt den nye dagpenge-reform vil vise sig at blive så administrationskrævende, at der bliver brug for et større personale end de ca. 1.800 medarbejdere, der er i sygekasserne i dag, selv om man benytter sig af edb-teknikken og kildeskatte-systemet.

Jeg forstår udmærket, at der rundt om i landets 275 sygekasser er et stærkt ønske om, at de midler, som er opsparret af medlemmerne, skal bruges i det lokale område. Men hertil vil jeg sige, at den aftale, som er truffet, ikke forhindrer dette; mange af de opgaver, som kan støttes, vil have betydning for hele befolkningen. I aftalen står der bl. a.; at der kan ydes støtte til landsomfattende, men også til regionalt eller lokalt begrænsede formål. Dertil kommer, som det fremgår af betænkningen, at der ved anvendelsen af fondens indtægter bør tages hensyn til, at fondens midler næppe tilvejebringes med lige store andele fra de forskellige geografiske områder i landet. Derfor findes det rimeligt, at fondens virksomhed i en vis udstrækning vil være præget af aktiviteter, som kommer de landsdele til gode, hvorfra fondens midler stammer.

Under arbejdet i udvalget med dette lovforslag er vi nogle stykker, som er blevet styrket i vor opfattelse af, at en nærmere sammenhæng og koordination mellem det